

Vöröskeresztes tapasztalatcsere

Tizenhét mintaszervezet titkárainak tanácskozása a ruhagyárban

A Magyar Vöröskereszt Szeged városi szervezetének üzem munkacsoportja tegnap, szerdán délelőtt tapasztalatcsere jellegű ankétot rendezett tizenhét olyan üzem vöröskeresztes titkárainak részvételével, ahol a szervezet a Minta Vöröskereszt cím birtokosa. A megbeszélésnek a Szegedi Ruhagyár adott otthont, az az üzem, ahol kiemelkedően dolgozik a vöröskeresztes alapszervezet. A tanácskozást Seifmann Béláné, a Szegedi Ruhagyár vöröskeresztes alapszervezetének titkára nyitotta meg, s egyúttal tájékoztatást adott a gyárban folyó vöröskeresztes munkáról.

A Szegedi Ruhagyárban a hozzávetőleg kétezer dolgozó közül a taglétszámot tekintve az idei évben már 1050-en tagjai az alapszervezetnek. A szervezették tehát igen magas, s ez is közrejátszik abban, hogy az üzem véradónapok sikerrel zárulnak. A közelmúltban megrendezett véradáson például 306-an jelentkeztek önként véradásra. Az üzemben 30 mentőlada található, s ezt megfelelően képzett elsősegélynyújtók kezelik. Ugyanakkor minden évben megszervezik a trachoma- és a ráksűrűst, bár nem a legjobb eredménnyel. A családvédelmi munka is éppen elég feladatot ad az alapszervezetnek, de emellett, rendszeresen megszervezik Az anyák iskolája tanfolyamot, Az üzemen belül a tisztaságra ügyel a Vöröskereszt, rendszeresen ellenőrizik a hűtőszekrények, valamint az ebédlő tisztaságát. A vállalat vezetése anyagi támogatja a Vöröskeresztet.

A tanácskozáson külön hangsúlyt kapott a véradás szervezése, az egészségügyi oktatás, a vállalatok és a Vöröskereszt viszonya, s az aktivisták megbecsülése. Igen figyelemre méltó a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat gyakorlata, ahol a kollektív szerződésben is rögzítették a társadalmi szervezetek megbecsülését, elismerését, s így például a kitüntetett véradók a társadalmi megbecsülés mellé a vállalattól pénzjutalmat kapnak, vagy például egy tízenegyszeres véradó ugyancsak a kitüntetés mellé egy nap jutalomszabadságot kaphat. A tapasztalatcsere jellegű tanácskozáson Horváth Lászlóné a városi pártbizottság nevében köszöntötte a megjelenteket, s felhívta a figyelmet arra, hogy a további munkában az anya- és családvédelem kap fontos szerepet a kormányhatározat szellemében.

A Magyar Vöröskereszt Országos Központja nevében Walter Margit köszöntet fejezte ki a jelenlevőknek, végzett munkájukért. Hangsúlyozta, hogy a szocialista egészségügyi döntő tényezője a megelőzés, a balesetvédelem, ezt kell szem előtt tartaniuk a vöröskeresztes titkároknak is. Kenéz Antálné, a Vöröskereszt Szeged városi titkára arról szolt, hogy 21 mintaszervezet dolgozik a városban, s ebből 17 az üzemekben, tehát az üzemi alapszervezetek egyharmada a kitüntető cím birtokosa. A városi szervezet nevében köszöntet fejezte ki az eddig végzett munkáért.

Az üzemi alapszervezetek titkárai délután az üzemen is megbeszéltek.

Üdülő tanulók

Az idei őszi és az oktatási év téli szünetében ismét sok szakmunkástanuló vesz részt szervezett üdültetésben. Mintegy félezer, egészségre rászoruló fiatal a Zempléni-hegység festői vidékére, Újhutára utalnak be gyógyüdültetésre.

Fogászati hónap

Az idén novemberben ismét megrendezik a már több éves múltra visszatekintő, és figyelemre méltó eredményekkel járó fogászati hónapot.

Az idei fogászati hónap november 10-én kezdődik. Tartama alatt a rádióban több mint tíz alkalommal hangzik majd el a műsor a fogászat témaköréből, a televízióban és a mozikban pedig a helyes fogápolással foglalkozó rövidfilmeket mutatnak be. Helyet kapott az események sorában egy Budapesti rendezendő, nagyszabású fogászati gyermekrajz-kiállítás is. Az ezt megelőző pályázatra több mint 5000 igen érdekes, ötletes, szellemes rajzot küldtek be az általános iskolák alsó és felsőtagozatos tanulói. A kiállításon mintegy 300-at láthatnak majd az érdeklődők a legsikerültebb rajzokból.

Kiemelkedik a fogászati hónap programjából a nemzetközi gyermekfogászati tudományos tanácskozás. Erre Angliából, Bulgáriából, Dániából, Franciaországból, Jugoszláviából, Lengyelországból, a Német Demokratikus Köztársaságból, Olaszországból, Svédországból és a Szovjetunióból várnak vendégeket.

Diéta

Az öt éve alakult Magyar Diabetes Társaság első kongresszusát Dunaújvárosban, október 25-27-én rendezik meg. A tanácskozáson megvitatják a legújabb kutatások eredményeit, egyeztetik a cukorbetegség kezelésének gyakorlatát.

Működik az országos oktatástechnikai központ

Megkezdte működését az Országos Oktatástechnikai Központ, amely az idén februárban alakult. A központ feladata, hogy megkönnyítse Magyarországon a legfejlettebb gépi berendezéseket sem nélkülöző oktatási technikát.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete fejlesztési programja keretében megvalósuló kutatásnak egyebek között az az elsőrendű célja, hogy elemezze az audiovizuális eszközök integrált felhasználásának feltételeit és következményeit.

Az Országos Oktatástechnikai Központ kilenc hónap, mintegy 800 óras tanfolyamok keretében szándékozik vidéki bázisainak kádereit kiképezni. A központ oktatási osztályán a tantárgyak tartalma felé fordul a figyelem: gyártási osztályán pedig azokat a kivitelezési módokat keresi, amelyek lehetőleg a világszerte szabványosított formában — a legolcsóbban és a legpraktiku-

A Perlaki család

Röszkén a Perlaki családban reggel legkorábban az apa kel. Fél 6 előtt öt percet át kell jutnia motorke-rek-páron a ságvártelepi vasúti átjárón, mert ha pár percet késik, sorompót kap, s akkor nem ér be munkahelyére, a tápié gépjárműbe, ahol 6-ór kezd. Kisebbik fia, Jóska, 17 éves korára már parkettázó szakmunkás, szintén 6 órakor lép munkába, az éppen soros valamelyik szegedi építkezésén. István, a 19 éves nagyjú is 6-ór áll munkába, csak ő a hozzájuk közeli szomszédságban, a röszkei Kossuth Tsz-ben, ahol mezőgazdasági gépész. A nagybik lánya, Julianna is ott dolgozik, csak ő a könyvelőségben, és 7-re jár. A munkába rendszerint vele tart édesanyja is, aki szintén 7-ór kezd a köz-ség általános iskolájának napközis konyháján, ahol szakács. Mária, a 16 éves, legkisebb lány harmadéves kereskedőtanuló, aki hol délelőtti, hol délutáni a Széchenyi téri zöldseges szaküzletben.

NYOLCAN AZ ASZTALNÁL

Amikor a munkába si-ető Per-laki István a gyerekeivel, de látszik rajta, hogy jólesik kimondania, miszerint a gyermekei becsülettel dolgoznak, helytállnak. Ilyenek voltak kicsinek is, azért elevenek, mint minden gyerek. A tanulásban, a lecke-mondásban, a számonkérésben a nagyobbak segítettek a kisebbeknek. Az apa és az anyja nem is igen tehet-te, hiszen lekötötte őket reg-geltől estig a munka, s amikor fáradtan hazaértek, ere-jükből nemigen futotta a gyerekek tanulását nyomon követni. Perlaki István azonban egyben következet-es volt: időről időre belela-pozott az ellenőrző köny-vecskébe, s a beírások lát-tán dicsért vagy dorgált. A köz-ségi általános iskola igazgatója is sürűn megfor-dult családlátogatás alkalmával Perlakiéknál, s a gyerekekről csak jót mon-dott, a szülői nevelőmunkát pedig példaként emlegette. Az akkor befektetett munka, gond most kamatozik, a határőrségnél, s mikor le-gyerekek — egy kivételével — önállóan keresnek, s így most már nyugodtabban számolhat a család.

Közüti gépészként Perla-ki István havonta átlagban 3 ezer forint körül keres. Stábil munkásként tartják számon, kétszeres Kiváló dolgozó. Pista fia, mint me-zőgazdasági gépész, máris hajazza a keresetben. Havi keresete felmegy 3200 fo-rintra is. Ugyanott Julian-na, mint kezdő munkaerő, a kereskedelmi szakközépisko-la elvégzése után 1200 forint fizetést kap havonta. Jóska, mint parkettázó, 2 ezer fo-rint fölött keres. Mária ke-resetere még nem számíta-nak, mert csak ösztöndíjat

désébe, a mosogatásba pe-dig a lányok. Perlaki István családjá tipikus nagy család. A gyerekek nem kicsik már, nincs már velük annyi ve-sződség, mint, amikor óvo-dások, iskolások voltak, s hol az egyikkel, hol a má-sikkal kellett orvoshoz sza-ladni.

— Mindig arra töreked-tem — mondja Perlaki Ist-ván, az apa, akinek 44 éves fővel legényember fia és eladókori lánya van —, hogy a gyerekeknek szükség szerint meglegyen minde-nük, legyenek tiszták, rend-szeretők, emberségesek, be-csülik meg a kezünk mun-káját, s majd aszerint él-jenek, rendezzék be az éle-tüket ők is.

SZÁMOLNAK

Nem di-csek-szik Perla-ki István a gyerekeivel, de látszik rajta, hogy jólesik kimondania, miszerint a gyermekei becsülettel dolgoznak, helytállnak. Ilyenek voltak kicsinek is, azért elevenek, mint minden gyerek. A tanulásban, a lecke-mondásban, a számonkérésben a nagyobbak segítettek a kisebbeknek. Az apa és az anyja nem is igen tehet-te, hiszen lekötötte őket reg-geltől estig a munka, s amikor fáradtan hazaértek, ere-jükből nemigen futotta a gyerekek tanulását nyomon követni. Perlaki István azonban egyben következet-es volt: időről időre belela-pozott az ellenőrző köny-vecskébe, s a beírások lát-tán dicsért vagy dorgált. A köz-ségi általános iskola igazgatója is sürűn megfor-dult családlátogatás alkalmával Perlakiéknál, s a gyerekekről csak jót mon-dott, a szülői nevelőmunkát pedig példaként emlegette. Az akkor befektetett munka, gond most kamatozik, a határőrségnél, s mikor le-gyerekek — egy kivételével — önállóan keresnek, s így most már nyugodtabban számolhat a család.

Közüti gépészként Perla-ki István havonta átlagban 3 ezer forint körül keres. Stábil munkásként tartják számon, kétszeres Kiváló dolgozó. Pista fia, mint me-zőgazdasági gépész, máris hajazza a keresetben. Havi keresete felmegy 3200 fo-rintra is. Ugyanott Julian-na, mint kezdő munkaerő, a kereskedelmi szakközépisko-la elvégzése után 1200 forint fizetést kap havonta. Jóska, mint parkettázó, 2 ezer fo-rint fölött keres. Mária ke-resetere még nem számíta-nak, mert csak ösztöndíjat

kap, de mint jó tanulónak, a jutalékkal együtt ez az összeg havi 700 forintra emelkedik. Perlakiné, mint szakács, havonta 1700 forin-tot visz haza. Ha nagyjából számolunk, a hattagú Per-laki család havonta közel 12 ezer forintot tesz az aszta-lra, s ebből fejenként majd-nem kétezer forint jut.

HA VÁSÁROLNI MENNEK...

Ha eh-hez hoz-závesz-szük még a nagyjú térszbeli já-randóságát, az egy hold ház-tájt, s a nagyapa ugyaneny-ni háztáji földjét is, mert a térszben bognár volt, akkor a két holdon megterem annyi, amennyi a háztar-tásban elégséges, burgonya, zöldségféle, s még terem kukorica is az otthon nevelt jószágának. A nagy családdal számolva minden esztendő-ben három hizót vágnak, s az újig elfogy a zsír, a sza-lonna, a sonka, a kolbász. Erthető is, hiszen a munká-ba menők hiedet esznek reggel, és délre is pakolnak. A családó szerint élelme-zésre elmegy keresetük negyven százaléka. Amikor pedig vásárolni mennek, rendszerint egyszerre több gyerekek is, akkor bizony 6-7 ezer forint meg se kottyan. Ahogy nőnek, úgy nővik ki a tavalyi ruhákat, s azok helyett új kell. Cipő-re, ruhára, télikabát-ra, alsó-neműre egyetlen vásárláskor otthagynak 5-6 ezer forin-tot, s amikor a gyerekeket már kielégítették, akkor jönnek a szülők, hogy ma-guknak is vásároljanak, és természetesen az öregeknek is. Mert Perlaki István úgy szereti, tiszteli felesége szü-leit, anyósát, apósát, mintha a saját szülei lennének. An-nak idején úgyis fogadták be, mint saját fiukat. Mint sorkatona, Röszkén szolgált a határőrségnél, s mikor le-gyerekek — egy kivételével — önállóan keresnek, s így most már nyugodtabban számolhat a család.

Közüti gépészként Perla-ki István havonta átlagban 3 ezer forint körül keres. Stábil munkásként tartják számon, kétszeres Kiváló dolgozó. Pista fia, mint me-zőgazdasági gépész, máris hajazza a keresetben. Havi keresete felmegy 3200 fo-rintra is. Ugyanott Julian-na, mint kezdő munkaerő, a kereskedelmi szakközépisko-la elvégzése után 1200 forint fizetést kap havonta. Jóska, mint parkettázó, 2 ezer fo-rint fölött keres. Mária ke-resetere még nem számíta-nak, mert csak ösztöndíjat

Lódi Ferenc

Anyagi elismerés

A Duna Vasműben az üze-mi feladatokat legjobban tel-jesítő szocialista brigádokat nemcsak az arany, ezüst és bronz fokozat címek odaíté-lésekor, de évközben is jutal-

mazzák a gyárreszlegek és a gyáregységek. A vasmű-ben az idén összesen több mint kétfélszáz forint jutal-mat fizetett ki a szocialista brigádoknak.

Jövőre több Zsiguli érkezik

A napokban írták alá Moszkvában a Mogürt és az Avtoexport szovjet külkeres-kedelmi vállalat képviselői azt a szerződést, amelynek értelmében a magyar vállala-tok növelik a Zsiguli-al-katrészek szállítását. Az ed-digi szerződések alapján 1974-ben 18-féle alkatrészből fajtánként 300 ezer darabot szállítanak a magyar vállala-tok. Az újabb szerződés négyféle alkatrészből 400 ezerre növeli ezt a mennyi-seget, amelynek ellenérté-ke-ként 2400-zal több Zsiguli ér-kezik 1974-ben.

Jövőre kezdik gyártani a Szovjetunióban a legújabb, 21011-es Zsiguli-típust, több előnyös változtatással. Töb-bek között ovális kormány-kerékkel, 1300-as motorral, új hűtőráccsal szerelik fel. Kágylóúlések teszik kényel-mesebbé benne az utazást. A magyar vállalatok ehhez a kocsihoz új típusú műszer-falat és műanyag belső ajtó-ki-lincseket szállítanak. Az első 21011-es Zsigulik 1974. második felében érkeznek Magyarországra.